

V skladu z razvojem gozdarske znanosti in stroke smo študij gozdarstva postopoma razvili kot študij sonaravnega gospodarjenja z gozdovi, ki so bistvena sestavina našega življenjskega prostora. Študij usmerja k sinhronemu povezovanju ekoloških, tehnoloških in ekonomskih prvin.

Ekološka kriza in večja družbena občutljivost za ekološke probleme ter prebujajoča se družbena skrb za naravno dediščino in varstvo narave nudi realne možnosti za širjenje delovnega področja gozdarjev. Z zadnjo dopolnitvijo študijskega programa leta 1992 širimo študij gozdarstva tudi na druge obnovljive naravne vire in prenos bogatih izkušenj sonaravnega dela z gozdom tudi na druge naravne sestavine našega prostora. S tem pa se širijo tudi delovne in zaposlitvene možnosti naših diplomantov zunaj klasično pojmovanega gozdarstva. V dograjevanju te usmeritve vidimo tudi našo pomembno perspektivo. Hitrost njenega uveljavljanja bo odvisna zlasti od lastne kadrovske usposobitve, za kar je potrebno intenzivno raziskovalno delo na novih področjih, in tudi od širjenja družbenih potreb po diplomantih s takim znanjem.

V študijskem letu 1996/97 je prenehalo dosedanje višješolsko izobraževanje, ki je bilo v gozdarstvu uveljavljeno od leta 1978. Nadomešča ga triletni visokošolski strokovni študij, ki vsebinsko pogloblja dosedanje višješolske študije, večji poudarek je tudi na praktičnem usposabljanju.

Vse težave slovenskega gozdarstva v obdobju tranzicije niso posebno negativno vplivale na odziv kandidatov za univerzitetni študij. Z novimi kandidati smo zadnja leta v celoti zapolnili razpisana mesta, zlasti je pomembno, da je odziv velik že ob prvi prijavi kandidatov. Število diplomantov je bolj ali manj konstantno, v zadnjih petih letih povprečno letno 18 diplomantov na visokošolskem in 13 na višješolskem študiju. Posebno obležje je gozdarskemu študiju v zadnjih letih dalo več kot 260 izrednih študentov, ki se izobražujejo na višješolskem študiju.

Čeprav se gozdarska stroka ne razvija tako naglo kot nekatere druge, npr. naravoslovno-tehnične, pa je stalno spremljanje novih spoznanj in odkritij ter osvežitev in dograjevanje znanja nujno potrebno. Temu služi sistem pošolskega izobraževanja, od formalnega (specializacija,

magisterij in doktorat) do neformalnega (seminarji, delavnice, strokovna posvetovanja itd.).

Fakulteta je neposredno odgovorna zlasti za formalne oblike pošolskega izobraževanja. Vse te oblike potekajo že od leta 1966, vendar je njihova dejanska učinkovitost premajhna. To se kaže v prevelikem osipu in nesorazmerno dolgi dobi študija. Del krivde za to gre pripisati razmeram v gozdarstvu po letu 1990, ki ne spodbujajo podiplomskega študija in so marsikdaj kakovostni kriteriji pri kadrovanju v ozadju. Kljub temu ne gre zanemariti dejstva, da je fakulteta v zadnjem desetletju dala 28 magistrov, 4 specialiste ter 5 doktorjev gozdarskih znanosti.

Hkrati se povečuje ponudba programov magistrskega študija. Med njimi kaže posebej omeniti zelo odmeven študij varstva naravne dediščine. Za vse te programe je značilno, da so izrazito večdisciplinarni in povezujejo večino študijskih področij Biotehniške fakultete in tudi druge ljubljanske fakultete. Z njimi presegamo strokovno zaprtost in samozadostnost, ki je bila doslej značilna tudi za gozdarstvo.

- Izvajanje študija otežujejo zlasti naslednje slabosti:
- pomanjkanje habilitiranih učiteljev, zlasti na nekaterih področjih, kjer so učitelji izpolnili pogoje za upokojitve, niso pa vzgojili naslednikov,
 - pomanjkanje laboratorijev, kar je posledica enostranskega gledanja, da je samo gozd naš laboratorij,
 - pomanjkanje lastnega stalnega terenskega učnega objekta, na katerem bi se odvijali pretežni del terenskega pouka,
 - slabšanje materialnega položaja študentov.

Smeri visokošolskega študija gozdarstva so danes zažrtane, ustvariti je treba samo pogoje, da jih bomo lahko najuspešneje uresničili. Osrednja pozornost pa mora biti usmerjena v kakovostno izvajanje študija, njegovo sprotno posodabljanje in večjo učinkovitost.

K temu lahko pomemben del prispeva tudi gozdarska praksa, ki bo svoje delo zasnovala na uporabi novega znanja, spodbujala pridobivanje znanja in ga ustrezno vrednotila.

* Prof. dr. J. W., Biotehniška fakulteta, Oddelek za gozdarstvo in obnovljive gozdne vire, Večna pot 83, 1000 Ljubljana, SLO

** Prof. dr. M. K., Biotehniška fakulteta, Oddelek za gozdarstvo in obnovljive gozdne vire, Večna pot 83, 1000 Ljubljana, SLO